שער המצוות — שלח

דין החלה כתיב ראשית עריסותיכם חלה תרימו וגו'. הנה החלה היא רומזת בשם הפנימי דחכמה דנוקבא דז"א כנז' בדרוש שמות הספירות והוא שם יו"ד ה"א ו"ו ה"ה העולה גי' מ"ח ולכן שיעור חלה אחד ממ"ח חלקים. (אמ"ש זו מדה בינונית ולכך גם הוי"ה הזאת היא הוי"ה בינונית חציה מהויו"ת דמ"ה וחציה דב"ן). ודע כי אעפ"י שבזמן הזה נשרפת אין ראוי לסמוך על דברי המקילין להפריש כל שהוא אבל צריך ליזהר להפרישה כשיעורה האמתי ע"פ הסוד אחד ממ"ח חלקים כנז'. גם צריך ליזהר שלא יסירו השאור מן העיסה להצניעו לחמץ בו עיסות אחרות עד שיפרישו חלה תחלה לפי שלפעמים לוקחים מעט שאור לעשות ממנו איזה מאכל כנודע וישכח להפריש ממנה חלק החלה המעורבת בשאור ההוא. גם צריך ליזהר כאשר עושין העיסה רכה מאד וכשעורכין אותה על הלוח עורכין אותה עם מעט קמח כדי שלא תתדבק העיסה בלוח ובידים ולכן צריך לכוין כשמפריש החלה שתהיה דעתו גם על הקמח ההוא הנדבק בעיסה וכמ"ש הר"ן זלה"ה במסכת קדושין פרק האומר באופן שיותר טוב שלא יפריש החלה עד שיערוך הלחם על הלוח ואח"כ ישרוף החלה כ"א הפרישה מקודם ושריפה אינה מועילה. גם טוב ליזהר כשאוכל פת של מי שאינו מוחזק בכשרות שיפריש ממנו חלה קודם שיאכלנו ובפרט בפת פלטר שרוב פעמים אינם זהירין להפריש חלה. גם צריך ליזהר כשעושין עיסה לצורך פת הבאה בכסנין שהם כעין כיסין ממלאים אותם מדבש ואגוזים וכיוצא וכן כשעושין מן העיסה צפחית בדבש או מיני לביבות המתבשלות במים וכן כל כיוצא בזה צריך להפריש מהם חלה לפי שתחלת בלילתן. (א"ש צ"ע כי הרמב"ם ז"ל וכל הפוסקים ז"ל הקלו לזה) היתה קשה ולא רכה כעין תבשיל וכמ"ש הפוסקים ז"ל.

ענין סברת בית הלל במסכת חלה ובמסכת עדיות בית הלל אומרים שני קבין לחלה כו' הענין הוא דע כי יש שני בחי' ק"ב העליון הוא שלשה מילויים של ג' הויו"ת עס"מ שהם גי' ק"ב וקוב הזה ניתן אל הנוקבא הנקרא חלה והיא הוי"ה הד' של ב"ן דמילוי ההי"ן המקבלת ג' מילואים אלו מג' ההוי"ות שלמעלה ממנה ואל הק"ב הזה רמזו רז"ל במ"ש רוצה אשה בקב ותפלו' מעשר קבין ופרישות כי האשה שהיא ההוי"ה דב"ן רוצה מאד לקבל הק"ב הנז' וזה הקב הטהור הנז' במשנה לפי שהוא בבחינת פנים והנה יש ק"ב אחר ואינו טהור כמו הראשון לפי שהוא בבחי' אחוריי' אשר בהם נאחזים הקלי' כנודע. והנה הם ארבעה אחוריים פשוטים של ארבע הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שיש בהם ק"ב אותיות כ"ו אותיות בכל אחד מהם (עיין ע"ח ש' אנ"ך פ"ג) ולכן פסקו רז"ל במשנה כסברת בית הלל שצריך ב' קבין שיעור חלה שהיא המלכות שלוקחת שני קבין הנ"ז אבל בית שמאי אומרים כי די בקו אחד העליון שהו' טהור וגם ענין ב' קבין הנז' ה"ס מ"ש במס' חלה קב חדש וקב ישן שנשכו זה בזה כו'.

איסור ראיית העין כתיב ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו' וכתיב עיניך לנכח יביטו וגו' דע כי בכתוב הזה נרמז ענין מה שהיה נוהג רב שלא היה מוציא ראיית עיניו חוץ לד"א. ונודע שאין הסתכלות העין רק או לפניו או לשני צדדין כי ודאי שבהיות האדם מהלך אינו מסתכל לאחוריו והולך ובשלשה צדדין אלו צריך שלא יושיט עיניו חוץ לד"א נמצאו ג' פעמים ד' הם י"ב כמנין ג' הויות אחת לפניו ואחת לימין ואחת לשמאל וכל הוי"ה יש בה ד' אותיות שהם ד"א ולכן לא יושיט עיניו חוץ מהם אלא תמיד יסתכל בג' הויו"ת אלו שהם גי' מזל"א כמבואר אצלינו בי"ג מדות דויעבור וז"ס עיניך לנכח יביטו לנכח גי' ג' הויו"ת העולים גי' נכח שם יביטו עיניך ולא חוצה להם.

א"ש נלע"ד ט"ק וצ"ל תמיד יסתכל או יאמר אלא תביט ותסתכל בשלשה הוי"ת אלו שהם בגי' מזל"א כמבואר אצלינו בי"ג מדות של ויעבו' וזש"ה עיניך לנכח יביטו ר"ל לנכח ג' הויו"ת הנז' העולים ג"כ בגי' נכח שם יביטו עיניך ולא חוצה להם ובש"ד שער הפסוקים בדף נתבאר ביאור פ' זה של עיניך לנכח יביטו באופן אחר יע"ש). גם מ"ש רז"ל אסור לילך אחורי אשה תוך ד' אמותיה הטעם הוא כי הנה רחל אשת ז"א היא אחוריו מן החזה שלו ולמטה שהם שיעור ד' ספירו' תנה"י שבו כנז'. (עיין ש' ההקדמות) והם ד' אמות שיעור מקום הנקבה לכן אסור להלך בהם כי הם רשות הנקבה.

דין הציצית נתבאר באורך בשער התפלות קודם ביאור תפלת שחרית דחול יע"ש כי שם נתבאר כל משפטיו ודיניו ובדרוש שמות הספי' נתבאר מאמרם ז"ל שאמרו כל הזהיר במצות ציצית לעתיד לבא זוכה ומשמשין אותו אלף ות"ת עבדים כו' וביארתיו שם בענין צירופי שם שדי אשר בעולם היציר'.